

LIGNINGSUTVALGET

Finansdepartementet
postmottak@fin.dep.no

Bergen, 11.08.2010

HØRINGSUTTALELSE - SÆRFRADRAK FOR STORE SYKDOMSUTGIFTER

Vi viser til rapport med vurdering av dagens ordning med særfradrag for store sykdomsutgifter i h.h.t. skattelovens § 6-83, ref. 10/1769 SL ATN/rla.

Først vil vi bemerke at det er en meget god og gjennomarbeidet rapport som tydelig viser de utfordringer som ligger i bestemmelsen slik den er i dag, og at det er helt i samsvar med den erfaring Ligningutvalget har i slike saker.

Skatteetaten er den etat som i dag er bemyndiget til å vurdere fradrag i h.h.t regelverket om særfradrag for store utgifter. De saksbehandlere som skal vurdere fradrag eller ikke, har ikke kompetanse innenfor faget helse, noe vi mener er nødvendig for å kunne ta de riktige avgjørelsen i slike saker. Ligningsutvalget mener derfor at det korrekte ville være at regelverket var underlagt folketrygdloven og ikke skatteloven.

Som beskrevet i rapporten, er det mange sykdommer som faller meget forskjellig ut, og diabetes er nevnt som et godt eksempel i så måte. Noen kan regulere sykdommen ved en enkel diett, som ikke medfører noen ekstra kostnader, mens en annen kan ha store utgifter. Slik er det med mange sykdommer, som eksempel kan nevnes allergi og forskjellige hudsykdommer. Flere sykdommer kommer allerede inn under reglene i folketrygdloven, kapittel 6. Ved å fjerne særfradraget fra skatteloven, vil vurderingen kunne foretas ett sted og midlene som i dag tilsvare skattefradraget som særfradraget utgjør, kan overføres til midler som skal utbetales etter folketrygdloven. Dette vil gi en besparelse av ressurser for offentlige etater som helhet.

Ved dagens ordning kan noen sykdommer kvalifisere til stønad både fra folketrygden og særfradrag for store sykdomsutgifter etter skatteloven, mens

Kontoradresse:
c/o Devold Regnskapskontor
5006 Bergen

Telefon: 55 32 32 50*
www.utvalget.no
e-post: post@utvalget.no

Konto: 9522.31.18683
Konto: 7877.08.30361
Org.nr. 992 498 099

andre sykdommer ikke kvalifiserer til dekning av kostnader i det hele tatt. I og med at det ligger en individuell vurdering til grunn for avgjørelsen, er dette en tidkrevende jobb for saksbehandlerne. Det kan også oppstå forskjellig vurdering etter folketrygdloven og skatteloven, noe som kan være særs vanskelig for den personen som er berørt å skjønne.

Et annet aspekt ved ordningen om særfradrag for store sykdomsutgifter er at det er avhengig av inntektens størrelse om særfradraget kommer til anvendelse. Er inntekten så lav at skattyter ikke har skattepliktig inntekt, vil særfradraget ikke få noen effekt, eller er inntekten lav så kommer kun en del til anvendelse.

Erfaringen viser at sykdom i noen tilfeller medfører lav inntekt. Ved store kostnader vil særfradraget da få liten anvendelse. Ofte er det i disse sakene at særfradraget er av større omfang. På dette grunnlaget mener Ligningsutvalget at det er en bedre løsning at kompensasjon for store sykdomsutgifter kommer inn under Folketrygdloven i sin helhet.

Ved innrømmelse av særfradrag for store sykdomsutgifter kommer kompensasjonen for utgiftene i etterkant, da vurderingen skjer under ligningsbehandlingen og således utbetales året etter at utgiftene er påløpt. Dersom kompensasjonen innvilges etter folketrygdloven, gis kompensasjonen ”under veis” med de fordeler det har for den syke.

Ligningsutvalget vil på grunnlag av ovennevnte sterkt anbefale at skattelovens § 6-83 (særfradrag for store sykdomsutgifter) bortfaller og at kompensasjon for sykdomsutgifter inngår i folketrygdlovens kapittel 6 i sin helhet.

Ligningsutvalget

Hugo Matre
leder